

Cod ECLI ECLI:RO:JDCTA:2024:006.#####

Dosar nr. #####/212/2024/a1

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA CONSTANȚA
SECTIA PENALA

ÎNCHEIERE NR. ###

Ședința din camera de consiliu din data de 04 Septembrie 2024

Completul compus din:

Judecător de cameră preliminară – #####

Grefier – Fudule #####

Ministerul ##### a fost reprezentat de ##### – ##### din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța

Pe rol fiind verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală în dosarul nr. 9499/###/P/2023 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța, privind pe inculpații:

1. ##### – CNP #####, cu domiciliul în București, bd. G-ral ##### nr. 41, sector 1, trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.322 C.pen. – în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen. și fals în declarații, prev. de art.326 C.pen. - în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen., ambele aflate în concurs - art.38 C.pen.

2. ##### – CNP #####, domiciliată în Constanța, al. Orhideelor nr. 1, ### ###, ### #, ### #, jud. Constanța, trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.322 C.pen. – în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen. și fals în declarații, prev. de art.326 C.pen. - în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen., ambele aflate în concurs - art.38 C.pen.

3. persoana juridică ##### SA – cu date de identificare ### #####, J13/672/1991, cu sediul în Constanța, ##### 26, trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.322 C.pen. – în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen. și fals în declarații, prev. de art.326 C.pen. - în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen., ambele aflate în concurs - art.38 C.pen

Dezbaterile asupra au avut loc în ședința din camera de consiliu, din data de 20 august 2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când judecătorul de cameră preliminară, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 04 septembrie 2024, când, în aceeași compunere:

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Prin rechizitoriul nr. ###/P/2023 din data de 05.04.2024 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța, s-a dispus trimiterea în judecată a trimiterea în judecată a inculpaților persoana juridică ##### SA, #### ##### și ##### #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.322 C.pen. – în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen. și fals în declarații, prev. de art.326 C.pen. - în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen., ambele aflate în concurs - art.38 C.pen.,

În actul de sesizare a instanței s-a reținut, în esență că:

Conform unei înțelegeri tranșate între părți în data de 31.03.2000, a fost încheiat și semnat „contractul de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă se vânzare nr.2”, prin care ##### SA, în calitate de locator proprietar, s-a angajat în mod irevocabil să transmită către ##### SRL dreptul de folosință și posesie, a activului „Camping ##### Turist/#####”, pe care l-a predat efectiv către acesta.

Pentru terenul suprafață de 15.000 metri pătrați, având în vedere că la data semnării respectivului contract nu exista „certificat de atestare a dreptului de proprietate”, care să fi fost emise conform HG 834/1991, s-a convenit ca folosința terenului să se transmită în baza contractului de închiriere/Anexă II, parte integrantă a acestui contract.

S-a mai convenit relativ la acest teren și faptul că prețul acestei operațiuni este determinabil prin raportare la valoarea de circulație, cu excepția situației în care acesta va fi fost proprietate publică a statului sau a UAT.

Potrivit actului adițional la care ne-am referit mai sus, s-au completat clauzele contractului de leasing imobiliar, în sensul că ##### SA a garantat faptul că imobilul contractat este liber de sarcini sau servituți, dar și o modalitate neechivocă de comportament contractual.

Astfel, conform HG nr.834/91 și OG nr.88/97 rezultă că ”până la obținerea titlului de proprietate care îi conferă calitatea de proprietar, pentru terenul aferent activului ##### TURIST (adică acela la care se referă contractul nr.1666/2001) – se achită doar taxele legale ”- ceea ce înseamnă că ##### SRL, conform legii, dar și a convenției părților era dator să achite pentru terenul aferent obiectivului contractat „taxa de folosință” a acestuia.

În acest context, între părțile litigante, la data de 12.04.2001 în continuarea executării convenției inițiale: a fost încheiat contractul de închiriere nr. 1666/12.04.2001, convenție prin care ##### SA (cu calitatea atribuită de locator) s-a angajat să transmită către ##### SRL (cu calitatea atribuită de proprietar al activului), prin operațiunea de „transmitere de folosință/inchiriere” către acesta a terenului în suprafață de 15.000 mp, contract cu termen determinabil ce a fost stabilit pentru exercitarea dreptului de cumpărare ulterioară a acestuia de către locator.

Se observă că în art. 3 al contractului se stipulează expres că chiria efectivă pentru folosința obiectului închirierii se calculează potrivit mențiunilor din documentul „Anexa I” care este precizat a fi parte integrantă a contractului.

din cercetări a rezultat că la data încheierii acestui contract nu a existat niciun astfel de document, astfel că nu există niciun temei asumat de părți și niciun preț care să stea la baza calculului chiriei.

Mai mult, conform convenției inițiale din contractul de leasing la care ne-am referit mai sus și ținând seama de dispozițiile legale, #### SRL trebuia să plătească doar „taxa de folosință” asupra acestuia și nu o chirie propriu-zisă.

Așadar, în concret rezultă că acest contract este practic inform, întrucât nu are un obiect diferit față de cel din contractul de leasing și nici nu cuprinde o clauză limpede privind chiria, în contextul în care nu există nicio anexă în stabilirea unui modalități de calcul și/sau de modificare a clauzelor din contractul de leasing.

b. la aceeași dată, dar prin contractul 1667/12.04.2001, autentificat la BN #### sub nr. 461/13.04.2001, s-a stabilit (în mod distinct de situația chiriei asupra terenului/analizată mai sus) că #### SRL a cumpărat de la #### SA, contra prețului de 601.045.000 lei fără TVA/stabilit la o sumă suplimentară de 114.198.550 lei activul „Camping #### Turist/####” – contract în care se menționează expres că „vânzătorul #### SA transmite efectiv proprietatea și se predă imobilul către cumpărător”.

Vom reveni ulterior, cu expunerea modalității în care #### SRL „și-a rezolvat problema dreptului real asupra activelor, pentru că asupra terenului ce excede acestora, situația este de o altă turnură”.

Verificările efectuate așa cum vom explica în cele ce urmează au relevat că „locatorul – vânzător”, în realitate nu a avut și nu are se pare nici astăzi nu are niciun drept real asupra acestei suprafețe de teren, care aparține în realitate domeniului privat al UAT Constanța.

perfect posibil ca pe viitor printr-un act normativ acest teren să fie trecut din proprietatea privată a UAT Constanța, unde se află în prezent înregistrat și intabulat ca atare, în proprietatea #### SA, care atunci va deveni obligată să îl vândă către #### SRL, situație care este potențială, iar noi la acest moment explicăm situația efectivă și nu facem aprecieri legate de ce se va întâmpla pe viitor.

Aceste mențiuni au fost făcute, în contextul în care evidențiem că prezentul act de investire al instanței nu analizează și nici nu își propune să facă așa ceva – adică evoluția unor reglementări legale - ci se referă exclusiv la chestiunile stabilite prin ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, adică falsurile imputate inculpaților, nu și litigiul comercial teoretic dintre părți.

Revenind, arătăm că #### SRL a achitat taxa de folosință către UAT Constanța, entitate în patrimoniul căreia s-a regăsit și se regăsește terenul, ceea ce înseamnă că și-a îndeplinit obligațiile contractuale, pentru că în mod cert nu avea ce chirie să plătească pentru acest teren către #### SA și că această societate și-a îndeplinit obligația, pe care o avea, odată cu plata taxelor către UAT Constanța pe de o parte, iar pe de alta, reiterăm evidențierea faptului că aceasta niciodată nu a semnat niciun angajament asumat al unei astfel de obligații – adică de plată a unor sume diferite de cele stabilite în perioada #####.

În interesul de a evidenția latura subiectivă a activităților penale instrumentate, arătăm că în cadrul dosarului nr ####/212/2021, #### SA a chemat în judecată #### SRL prin care a solicitat ca „aceasta să fie obligată să încheie un act adițional la contractul de închiriere nr.

1666/12.04.2001 pentru ca astfel să se stabilească valoarea chiriei pentru terenul aferent activului de 15.000 mp, care ar fi constituit obiectul contractului de închiriere”.

Situația reprezintă o recunoaștere expresă și indubitabilă a faptului că reprezentanții ##### SA, respectiv inculpații din cauză, erau și au fost totdeauna - pe deplin conștienți - că nu există în sarcina ##### SRL sarcina plății unei chirii, alta decât cea de plată a taxei, de care aceasta s-a achitat, dar către UAT Constanța, entitate ce avea și are în patrimoniu privat terenul.

Conform mențiunilor judecătorului care a respins acțiunea inculpaților, rezultă că instanța a considerat că ##### SRL nu și-a asumat nicio obligație de a încheia un astfel de act, adică să semneze și să plătească sume inventate după 23 de ani de la semnarea contractului.

Din logica acestei sentințe rezultă cu putere de certitudine că documentul „Anexa” nu a existat pe tot parcursul acestui proces, adică până la data de 31.03.2022, când a fost respins apelul ##### SA/prin decizia nr.### a Tribunalului Constanța.

În același context al verificării aspectelor subiective ale infracțiunilor ce se impută subiecților procesuali, reiterăm și evidențiem faptul că prin contractul de „leasing imobiliar” nr. 2/31.03.2000, încheiat anterior contractului de vânzare cumpărare, la art. 1 se prevede „##### va reprezenta c/val. taxe pe teren la care se adaugă TVA”.

Acest fapt înseamnă că, încă din urmă cu 24 de ani, părțile au stabilit criterii de calcul a chiriei pentru teren și menționăm că în lipsa unui acord de modificare a acestei convenții, la această dată, contractul menționat este perfect valabil.

Oricum la acest moment, nu ##### SA, ci UAT CONSTANȚA este titularul unui drept real al acestui teren, motiv pentru care se poate raționa în sensul că susmenționatul contract nu are obiect material, deoarece consemnează închirierea unui teren ce aparține unei terțe părți.

Așa cum am arătat, dacă pe viitor vor apărea acte normative care să schimbe situația, acest aspect nu are nicio legătură cu obiectivul de anchetă care se referă la actele infracționale imputate inculpaților, în sensul descris în prezentul rechizitoriu.

####, în situația în care dosarul de urmărire penală nu se poate substitui în niciun caz unor chestiuni ce țin de acțiuni civile în fața instanței, prin mențiunile anterioare evidențiem doar faptul că persoana juridică ##### SA avea pe deplin la cunoștință că nu există și nu a existat, din 2001 și până în 25.08.2022, niciun document intitulat „Anexa”, care să fie asumat prin semnătură de părți și să stabilească o modalitate efectivă de calcul al chiriei și care să modifice mențiunile din contractul de leasing imobiliar încheiat în anul 2000.

Important este și să se coroboreze acest fapt cu data emiterii deciziei Tribunalului Constanța, situație care rezultă că apariția la 25.08.2022 a acestui document – evident contrafăcut, prin alterarea conținutului - demonstrează atât ignorarea unor sentințe judecătorești, cât și latura subiectivă manifestată de suspecti, în referire la faptele imputate.

Mai mult, exact în termenul scurs între apel și recurs, respectiv la data de 25.08.2022, inculpații au emis acest document, adică „Anexa” la contractul de închiriere nr. 1666/12.04.2001 și au ascuns judecătorilor din cadrul Curții de Apel (care au pronunțat decizia nr.###/26.10.2022) această chestiune, ceea ce înseamnă că:

Au mizat pe o teoretică admitere a recursului, care să le valideze retroactiv „Anexa”;

Au acționat cu rea – credință, pentru că este nepermis să ascunzi instanței realități factuale sau documente și să induci în acest mod în eroare judecătorii investiți, pentru a o obține o hotărâre judecătorească favorabilă;

Oricum, este o chestiune de necontestat că, un contract presupune să fie înșușit și asumat prin semnătură și/sau recunoscut de toate părțile implicate, fiind de neconceput ca un contract sau un act de modificare al acestuia să fie semnat doar de o parte interesată și nu și de cealaltă.

Analizând documentul la care ne-am referit („Anexa” – din 25.08.2022 – la contractul nr.1666/12.04.2001), se observă că acesta nu este semnat de CHEȘPI TAGEDIN, reprezentantul ##### SRL, ci doar de ##### SA, care și-a asumat calitatea de locator, prin director general, ##### și consilier juridic #####.

Acest document nu poate avea nicio valoare juridică reală, întrucât nu există un acord de voință al ##### SRL, pe de o parte, iar pe de alta, apare a fi anormal din perspectivă temporală, ca acest document să apară la peste 21 de ani de la semnarea contractului inițial, anormalitate care ar fi putut fi acceptabilă dacă documentul era semnat de toate părțile, nu numai de creditori.

Chiar instanța a reținut acest fapt, prin motivarea hotărârilor judecătorești prin care s-a respins exact cererea în care suspecții solicitau obligarea persoanei vătămate să semneze documentul „Anexa”.

Revenim și arătăm și faptul că ##### SRL a achitat potrivit procedurii stabilite prin contractul de leasing imobiliar, taxele cuvenite către UAT CONSTANȚA, chestiune ce este normală și firească, din moment ce această entitate are drept real de proprietate, și nu ##### SA.

În continuarea descrierii demersurilor ilicite, care vizau crearea condițiilor de a demara un demers execuțional și astfel să se obțină beneficii financiare necuvenite, la data de 06.09.2022, ##### SA a înregistrat online la AJFP CONSTANȚA, contractul de locațiune nr. 1666/12.04.2001, demers ulterior căruia nu a anexat însă și documentul „Anexa” – procedură evidențiată și de adresa nr.94647/28.12.2023 a acestei entități publice – către unitatea de parchet.

De asemenea, arătăm că ##### SA, prin semnătura celor două persoane fizice inculpate, a emis adresa nr.610/25.08.2022 către ##### SRL, căreia i-a atașat factura MAM262 din aceiași zi, prin care îi cerea societății suma totală de 1.702.299,57 lei cu titlu de chirie pentru anul 2022, conform contractului nr.1666/12.04.2001(deși contractul nu prevedea o modalitate de calcul a chiriei).

Mai mult, în contextul creat, ##### SA se adresează #####, care la data de 13.09.2022 înregistrează dosarul de executare nr.215/2022, fapt urmat de solicitarea către instanță și obținerea autorizării de executare.

Se consemnează, astfel, în încheierea nr.#####/21.09.2022 dosar #####/212/2022 al Judecătoriei Constanța, că pentru a emite această dispoziție, judecătorul a avut în vedere faptul că acest „contract de închiriere a fost înregistrat ca atare la ##### și ar fi dobândit titlu executoriu”.

Pentru a înlătura orice confuzie, precizăm că sintagmele de mai sus sunt rezultate prin contrafacerea realității, activitate ce se constituie în elementul material al infracțiunilor imputate inculpaților.

Astfel, în toate cererile formulate, atât către #####, cât și către executor și ulterior către judecător – pentru a se obține consecința juridică a unui titlu practic inexistent - se consemnează

în mod nereal că, contractul de închiriere nr.1666/12.04.2001 ar fi fost parte integrantă a contractului autentificat sub nr. 461/13.04.2001 la BNP #####.

Ori, acest contract de închiriere nu are nicio legătură cu documentul autentificat în realitate la BNP #####, unde a fost autentificat însă, sub respectivul număr, un cu totul alt contract și anume cel încheiat sub nr.1667/12.04.2001, care are un alt obiect, și anume vinderea activelor, chestiune total diferită de închiriere.

Raționamentul acestei fraze inserate în cerere de către inculpați, prin care se mixează realitatea, este ca prin intermediul declarării necorespunzătoare a adevărului făcută la ####, executor și ulterior la judecător, să se obțină consecința juridică a autorizării unei cereri de executare silită.

Prin adresa nr. 556/31.10.2023, B.I.N. ##### precizează în mod clar și neechivoc faptul că documentul contract de închiriere nr.1666/12.04.2001, nu este înscris autentic, fapt ce dovedește că în procedura de mai sus, au fost mixate fraze și conținuturi din documente separate, pentru a crea astfel calea unei executări judecătorești, care nu ar fi fost promovată dacă realitatea era consemnată corect în cereri.

De asemenea, s-a evidențiat și faptul că nu numai documentul „Anexa” nu este înregistrat la ####, dar nici contractul de închiriere nr.1666/12.04.2001, fapt certificat prin adresa nr. 685941/14.11.2023, document din analiza căruia rezultă doar că la #### este înregistrat exclusiv „cerere de înregistrare a contractelor de locațiune”.

În continuare, urmare a verificărilor generate de solicitarea organelor judiciare, prin adresa nr.84814/28.11.2023 AJFP Constanța arată că a regăsit totuși în arhiva electronică documentul contract de închiriere nr.1666, dar nu și anexa – aceasta fiind de fapt, baza întregii paradigme de anchetă.

În același timp, revenim la cele explicate anterior, pentru a lămurii parcursul infracțional din perspectiva succesiunii actelor ilicite ale ##### SA și a reprezentanților săi, și arătăm că, după ce Tribunalul Constanța, prin Decizia nr.###/31.03.2022 a menținut sentința civilă din data de 30.07.2021, prin care s-a respins acțiunea ##### SA de „obligarea ##### la semnarea documentului anexa/act adițional la contractul de închiriere”, aceștia îl emit în mod unilateral în data de 25.08.2022, dar nu aduc la cunoștință și instanței de recurs/Curtea de Apel Constanța, acest fapt, situație în care se emite Decizia nr.###/26.10.2022, prin care se respinge recursul și se consemnează inexistența documentului „Anexă”.

De asemenea, menționăm și faptul distinct că, sentința civilă nr.###/COM/ a Tribunalului Constanța s-a constatat că ##### SRL deține un drept de suprafață asupra unui teren pe care sunt amplasate activele cumpărate, fapt ce exclude categoric ca ##### SA să aibă un drept de creanță, care să se suprapună față de dreptul real al persoanei vătămate, chestiune ce a fost de asemenea ignorată în demersurile executionale ale subiecților procesuali.

În final, reiterăm și evidențiem suplimentar și că terenul pentru care ##### SA încearcă să obțină ca efect juridic plata unei mari sume de bani, aparține în realitate U.A.T. CONSTANȚA este inventariat ca atare, în domeniul privat, și pentru care ##### SRL a achitat la zi taxele cuvenite – conform adresei nr.86/27.10.2023, terenul fiind deținut în folosință de societate.

Prin adresa nr.R21836 conex cu nr.R41094/07.03.2024 , Primăria municipiului Constanța, a comunicat că: Terenul inventariat, conform HCL 99/30.04.2013, în domeniul privat al #####
#####

Terenul figurează în rolul fiscal deschis pentru ##### SRL, care încă din 27.02.2002 a înregistrat suprafața de 15.000 metri pătrați, ca teren în folosință, conform contractului de închiriere nr.1666/12.04.2001, acesta fiind anexă la contractul de leasing imobiliar, cu clauză irevocabilă de vânzare nr.2/31.03.2000.

Societatea ##### SRL plătește taxă pentru folosința terenului în suprafața de 15.000 metri pătrați, începând cu anul 2002.

Din analiza conținutului acestei adrese oficiale rezultă că afirmațiile persoanei vătămate, în sensul că nu are un raport juridic de închiriere al acestui teren cu ##### SA sunt reale, aspect ce justifică reținerea caracterului de fals al documentului „ANEXĂ”, folosit în maniera descrisă mai sus.

Se observă, deci, din perspectiva terenului, atâta timp cât ##### SA nu a obținut un drept real asupra acestuia, care să fie consemnat într-un certificat de atestare a dreptului de proprietate, iar acest drept aparține UAT Constanța, care îl are intabulat în patrimoniul privat, nu poate fi vorba de un raport juridic de chirie/creanță pentru acesta între ##### SA și ##### SRL, ci doar între această din urmă societate și U.A.T. CONSTANȚA, fapt pentru care se observă cu puterea evidenței că, contractul de închiriere nr.1666/12.04.2001, practic nu are un obiect actual.

Cât timp și contractul de leasing imobiliar este valid, argumentul de mai sus este cu atât mai evident, ca fiind temeinic.

Cu alte cuvinte, în procedura de executare demarată de ##### SA, pentru a obține autorizarea de la judecător, s-au mixat de către inculpați documentele între ele, în sensul că au luat câte puțin din fiecare și au creat astfel o realitate inexistentă, așa cum am descris mai sus, fapt ce nu este întâmplător, întrucât:

Contractul de închiriere nu este autentificat și nu are o Anexă, care să fie semnată de părți, inducându-se în eroare executorul judecătoresc, care la rândul său, a consemnat în actele oficiale întocmite și trimise către judecător, acest fapt inexistent, legat de un contract care se arată a fi autentificat, deși nu este așa.

Aceste chestiuni valorează dovada incidenței elementelor constitutive ale infracțiunilor instrumentate, aspect pe care îl vom sintetiza în continuare.

Coroborând deci aceste elemente probatorii și această paradigmă factuală cu declarația persoanei vătămate și a înscrisurilor indicate ca mijloace de probă, precum și cu logica juridică incidentă, considerăm că sunt elemente care să justifice convingerea că inculpații au săvârșit următoarele infracțiuni: fals în înscrisuri sub semnătură privată – art.322 C.pen., constând în atestarea unor împrejurări necorespunzătoare în documentului „Anexă” la contractul de închiriere nr.1666/12.04.2001, care s-a prezentat a fi un document însușit de părți, fără să fie așa în realitate. Această infracțiune incriminează fapta de a altera în orice mod un document apt să producă consecințe juridice, așa cum s-a întâmplat în speță, întrucât acest document alterat constituie baza unei executări silite demarate conform celor descrise mai sus; fals în declarații – art.326 C.pen., constând în declararea în scris, într-o necorespunzătoare adevărului - realitatea factuală în fața reprezentanților #####, a executorului judecătoresc, dar și al judecătorului investit în dosarul nr.#####/212/2022, respectiv menționând existența unui contract autentificat/afirmație nereală, plus și a unei anexe, care să fi fost parte integrantă a unui contract, nesemnată de partea contractantă-în scopul obținerii sumei de 1.702.299.57 lei plus cheltuieli de executare la o sumă totală în primă fază de aproape de 2 milioane lei – aceste două infracțiuni fiind săvârșite în concurs.

În contextul în care, pe parcursul anchetei au rezultat și aspecte ce au generat necesitatea emiterii ordonanței de extindere a cadrului procesual din data de 26.02.2024, precizăm că uzând de aceeași „tehnică ilicită” inculpații au constituit două dosare execuționale distincte, respectiv:

dosar nr.215/2022 #####, în care au cerut și obținut demararea executării silite pentru un debit principal de 1.702.299,57 lei plus 127.672,25 lei, penalități de întârziere, total de 1.829.971,82 lei, la care se mai adaugă încă 28.083,65 lei cheltuieli de executare silită, sume obținute prin setul de acte ilicite descrise mai sus, aferent un pretins debit ca efect al facturi MAM 262/25.08.2022, prin care ##### SA impută și execută persoanei vătămate în contextul descris, „chiria pentru anul 2022”.

dosar nr.327/2022 #####, în care au cerut și obținut în aceeași manieră un debit principal de 1.742.758,32 lei – factură MAM 346/21.11.2023, plus 27.045,82 lei cheltuieli de executare, total 1.768.804,14 lei, prin care ##### SA impută și execută persoanei vătămate în contextul descris, „chiria pentru anul 2023”.

La data de 04.04.2024 inculpata #####, care a uzat permanent de dreptul la tăcere, a depus un memoriu prin care practic își expune punctul de vedere legat de acuzele formulate.

S-a procedat la analiza acestuia, ocazie cu care se constată că în realitate inculpata prezintă chestiuni specifice unui litigiu civil dintre persoana juridică inculpata ##### SA și ##### SRL.

Organele de urmărire penală au reținut situația de fapt în urma administrării următoarelor mijloace de probă: înscrisuri; înregistrări audio-video; acte ale judecătorului de drepturi și libertăți; raport de constatare tehnico-științifică; acte procedurale; declarații subiecți procesuali.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanța, la data de 18.04.2024, sub numărul de dosar #####/212/2024.

Inculpații, persoana juridică ##### SA și ##### au depus la dosar un memoriu prin care a arătat că înțeleg să conteste rechizitoriul, argumentând, în esență, faptul că nu a comis faptele ce îi sunt imputate.

Astfel, inculpata persoana juridică ##### SA a arătat că, având în vedere infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, procurorul nu precizează care înscris original este falsificat prin actul material al subscrisei, care sunt elementele de alterare, și care este sistemul de referință prin care caracterizează actul emis de societatea în anul 2022 ca fiind fals.

Desigur, dacă ar fi procedat în acest mod, soluția de trimitere în judecată ar fi fost mult mai anevoioasă, pentru că i-ar fi fost imposibil să precizeze care sunt argumentele pentru care consideră că documentul emis de către societatea noastră, datat 25.08.2022, având la baza rapoarte de evaluare realizate în anul 2022, este o falsificare a unui document din 12.04.2001, adică mai vechi cu peste 21 de ani, însă pe calea excepțiilor invocate în camera preliminară nu tindem, în mod evident, să obținem o soluție de achitare. Neregularitatea invocată, însă, este de natură să înfrângă în mod irefutabil dreptul subscrisei la apărare, aflându-ne în imposibilitate de a formula o apărare.

Inculpatei i se reține în sarcină săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. de art 322 Cod Penal în formă continuată- două acte materiale, cu aplicarea art. 35 alin 1 Cod Penal, și fals în declarații prev. de art 326 Cod Penal, în formă continuată, două acte materiale, cu aplicarea art. 35 alin 1 Cod Penal, ambele aflate în concurs.

În ceea ce privește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, întreg rechizitoriul face referire la documentul „Anexa la contractul de închiriere nr.1666 din 12.04.2001”, document emis de către societatea noastră la data de 25.08.2022.

Putem astfel intui ca, în opinia procurorului, acesta ar fi unul din cele doua acte materiale ale infracțiunii, inasa este cu neputință a identifica care este si cel deal doilea act material pentru care ##### SA este trimisa în judecată.

Într-o astfel de situație, se naște întrebarea firească dacă putem face vreo aparare pentru cel de al doilea act material, asupra căruia nu avem nici un indiciu si nu-l putem identifica pentru ca nu este precizat în rechizitoriu.

În referire la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, se reține că documentul „Anexa la contractul de închiriere nr 1666 din 12.04.2001 ” emis de către societatea noastră la data de 25.08.2022 reprezintă un fals prin alterare.

O simpla lecturare a documentului evidențiază că acesta poartă o data reală, face referire la două rapoarte de evaluare întocmite în același an, respectiv 2022 , iar Pentru un observator obiectiv este neplauzibil a considera ca acest document tinde să falsifice prin alterare un document din 2001, document care nu exista.

Desigur, nu poate fi reproșat procurorului de caz inexistența documentului din 2001, dar acesta nu face nici o lămurire în privința a ceea ce considera un fals prin alterare. Nu putem identifica, pentru a realiza o aparare efectiva, care este sistemul de referință la care s-a raportat procurorul când a considerat ca documentul emis de către ##### SA este un fals.

Rechizitoriul nu precizeaza care sunt elementele de alterare, care este documentul în comparatie cu care se constata o situatie continuti necorespunzătoare.

În ceea ce privește infracțiunea de fals în declarații, acuzația vizează declararea nereală în fața ##### și a executorului Judecătoresc a documentului „ Contact de închiriere nr.1666 din 12.04.2001”, ca fiind un act autentic.

Inculpata ##### a arătat în esență, că Se fac acuzari de falsificare a unui inscris sub semnatura privata prin alterare, fara alte precizari. Vorbeste acuzarea despre intrarea in circuitul civil a inscrisului falsificat, vorbeste despre utilizarea sa in procese civile solutionate definitiv, bineinteles, cu ace iasi partinire excesiva fata de persoana vatamata, inasa nedescrind in niciun fel fapta de falsificare ,importanta asupra intelegerii obiectului judecatii.

Asa cum este prezentata în rechizitoriu, aceasta infractiune a fost savarsita în forma continuata si constituie o infractiune mijloc necesara savarsirii infractiunii de fals în declaratii.

Se observa reliefarea în rechizitoriu ca existand un singur act material de fa lsificare descris prin folosirea cuvantului ”Anexa” din data de 25.08.2022 , fara sa se faca mentiuni asupra actiunilor ce determina continuitatea faptei si fara a proba printr-o expertiza grafica (în conditiie în care, mai ales, inculpatii si-au rezervat dreptul la tacere.

Cheltuielile efectuate în cauza de urmarire si cercetare penala sunt stabilite în partea finala a actului de acuzare, în valoare de 5000 lei. Nu se precizeaza care inculpat este obligat la acestea, intrucat se vorbeste doar despre unul, fara nume indicat. ##### de rezultatul urmaririi penale, probabil ca toti trei inculpati ar trebui obligati la asemenea cheltuieli, inasa este necesar a se face precizari, ca , de altfel , si cu privire la cheltuielile pentru asistenta din oficiu de 680 lei, de care stiu ca nu a beneficiat niciun inculpat si nici persoana vatamata.

S.R.L. a comunicat la dosarul cauzei un memoriu în care a arătat următoarele: ##### S.A. este în eroare când afirma ca Anexa întocmită de ea în anul 2022, este un Act material fals, însă nu se arată și care este al doilea act material fals.

Confuzia e care aceasta o face între actul material al infracțiunii continuate și obiectul material al infracțiunii de fals material — actul fiind înscrisul falsificat- este evidentă.

Infracțiunea are două acte materiale întrucât actul falsificat a fost folosit de două ori , în două cereri distincte de executare silită (s-a solicitat chiria pentru anul 2022- un prim act material și un prim dosar de executare silită - și chiria pentru anul 2023-al doilea act material și un al doilea dosar de executare silită).

Actul falsificat este Anexa creată de ##### în anul 2022 , în dorința de a evidenția că contractul de închiriere ##### are o anexă, deși părțile nu au încheiat niciodată o anexă la acest contract.

Contractul de închiriere ##### nu este nici anexă la contractul ##### de vânzare cumpărare și nici nu este act autentificat astfel încât să se menționeze acest lucru în cererea de începere a executării și în cererea de incuviințare a executării silite de către instanță.

În ceea ce privește latura obiectivă a infracțiunii de fals, rezulta clar din expunerea faptelor din rechizitoriu că falsificarea are în vedere atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului în conținutul înscrisului Anexă din anul 2022, creată de ##### S.A. și folosită de ea la executor și instanță, adică a unui acord de voință al nostru la plata unei chirii stabilite de ##### S.A., printr-un studiu comandat de ea, deși prin hotărârea Curtii de Apel Constanta, pronunțată în dosarul #####/212/2021 s-a arătat neechivoc că de închiriere 1666 nu cuprinde o chirie și nici criterii de determinare a acesteia.

Analizând cererile și excepții formulate, precum și, din oficiu, competența și legalitatea sesizării instanței, precum și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, judecătorul de cameră preliminară reține următoarele:

Potrivit art. 342 C.proc.pen., obiectul procedurii în camera preliminară îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Prin reglementarea acestei proceduri s-a urmărit rezolvarea chestiunilor ce țin de legalitatea trimiterii în judecată și de legalitatea administrării probelor, asigurându-se premisele pentru soluționarea cu celeritate a cauzei în fond.

Astfel, în analiza efectuată prin prisma dispozițiilor art. 342 C.proc.pen., judecătorul de cameră preliminară nu poate verifica aparența de temeinicie a probelor, suficiența acestora sau aptitudinea lor de a dovedi săvârșirea faptelor ce formează obiectul acuzației penale, această examinare constituind atributul exclusiv al instanței de fond, după dispunerea începerii judecății, în cadrul efectuării cercetării judecătorești în cauză.

În același context, în cadrul camerei preliminare nu se va verifica nici temeinicia sau fiabilitatea probatoriului, respectiv aptitudinea acestuia de a conduce la pronunțarea unei soluții ce implică reținerea existenței infracțiunii și a îndeplinirii condițiilor privind atragerea răspunderii penale sub forma condamnării, a dispunerii amânării aplicării pedepsei, ori a renunțării la aplicarea pedepsei sau oportunitatea dispunerii unei soluții de către procuror. Deopotrivă, nu se va proceda la verificarea pertinentei, concludenței sau utilității probelor administrate în cursul urmăririi penale, analiza fiind axată numai în sfera legalității.

Cu alte cuvinte, în camera preliminară nu se verifică temeinicia acuzației formulate prin actul de sesizare (de pildă existența unui suport probatoriu al situațiilor de fapt descrise în rechizitoriu sau caracterul lacunar ori insuficient al probatoriului), temeinicia sau fiabilitatea probatoriului ori aptitudinea acestuia de a conduce la pronunțarea unei soluții de condamnare.

Judecătorul de cameră preliminară constată că toate criticile inculpaților persoana juridică ##### SA și ##### vizează aspecte ce țin de temeinicia acuzației formulate împotriva lor, susținându-se că nu a săvârșit faptele ce i se impută, că probele au fost analizate în mod trunchiat în cuprinsul rechizitoriului și că acestea sunt insuficiente (criticile referitoare la modalitatea ca o infracțiune să fie continuată sau nu, sau concluziile unui expert). Aceste susțineri excedează obiectului procedurii de cameră preliminară, strict circumscris de dispozițiile art. 342 C.proc.pen., aprecierile acestuia cu privire la întrunirea sau nu a elementelor constitutive a infracțiunii reținute în sarcina sa, sub aspect obiectiv sau subiectiv, neputând face obiectul procedurii de cameră preliminară, ci se analizează cu ocazia cercetării fondului cauzei, fiind rezultatul probatoriului administrat.

În ceea ce privește cererea de restituire a cauzei la parchet, judecătorul reține că ipotezele de restituire sunt strict și limitativ prevăzute de art. 346 alin. 3 C.proc.pen., respectiv: a) rechizitoriul este neregularitar înțocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. 3, dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății; b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale; c) procurorul solicită restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. 3, ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceleași dispoziții.

Nefiind incident niciunul dintre aceste cazuri, în condițiile în care cererile și excepțiile invocate de cei doi inculpați urmează a fi respinse, judecătorul reține că solicitarea de restituire a cauzei la parchet este neîntemeiată.

Prin urmare, în temeiul art. 345 alin. (2) C.proc.pen., va respinge, ca neîntemeiate, cererile și excepțiile invocate de inculpații persoana juridică ##### SA și #####.

În continuare, procedând la o analiză din oficiu a legalității sesizării instanței, administrării probelor și efectuării actelor de către organele de urmărire penală, judecătorul constată că au fost respectate toate dispozițiile legale în materie.

În ceea ce privește regularitatea actului de sesizare a instanței, judecătorul de cameră preliminară reține că, în cauza de față, actul de sesizare al instanței cuprinde datele referitoare la faptă, încadrarea juridică, la datele inculpatului, la actele de urmărire penală efectuate, la trimiterea în judecată și cheltuielile judiciare.

În ceea ce privește legalitatea administrării probelor, judecătorul de cameră preliminară constată că nu este incident niciunul dintre cazurile de nulitate absolută sau nulitate relativă. Astfel, cu privire la ansamblul probelor administrate în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară reține că acestea au fost administrate, cu respectarea dispozițiilor cuprinse în art. 101 C.proc.pen., cu respectarea principiului legalității și loialității administrării probelor.

Cu privire la legalitatea actelor de urmărire penală, judecătorul de cameră preliminară constată că urmărirea penală a parcurs etapele obligatorii prescrise de dispozițiile procesual penale, existând concordanță între actele efectuate și dispozițiile legale care reglementează efectuarea acestora.

Nu în ultimul rând, judecătorul de cameră preliminară constată că, sub aspectul competenței funcționale, materiale și teritoriale de soluționare a cauzei, conform plenitudinii de jurisdicție prev. de art. 35 și art. 41 alin. (1) lit. a) C.proc.pen., Judecătoria Constanța este legal investită, infracțiunea pentru care inculpații au fost trimiși în judecată nefiind în competența unei instanțe superioare și este, totodată, competentă teritorial.

În consecință, în temeiul art. 346 alin. (2) C.proc.pen., va constata legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. ###/P/2023 din data de 05.04.2024 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța, privind pe inculpații, persoana juridică ##### SA, ##### și #####, trimiși în judecată, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.322 C.pen. – în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen. și fals în declarații, prev. de art.326 C.pen. - în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen., ambele aflate în concurs - art.38 C.pen, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

Va constata că Judecătoria Constanța este competentă să judece prezenta cauză.

Va dispune începerea judecății cauzei privind pe inculpații, persoana juridică ##### SA, ##### și #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.322 C.pen. – în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen. și fals în declarații, prev. de art.326 C.pen. - în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen., ambele aflate în concurs - art.38 C.pen., termenul urmând a fi stabilit după rămânerea definitivă a prezentei încheieri.

Conform art. 346 C.proc.pen., prezenta încheiere se comunică inculpaților, persoana juridică ##### SA, ##### și #####, persoanelor vătămate și Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:

În temeiul art. 345 alin. (2) C.proc.pen., respinge, ca neîntemeiate, cererile și excepțiile invocate de inculpații persoana juridică ##### SA și #####.

În temeiul art. 346 alin. (2) C.proc.pen., constată legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. ###/P/2023 din data de 05.04.2024 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța, privind pe inculpații, persoana juridică ##### SA, ##### și #####, trimiși în judecată, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.322 C.pen. – în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen. și fals în declarații, prev. de art.326 C.pen. - în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen., ambele aflate în concurs - art.38 C.pen, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

că Judecătoria Constanța este competentă să judece prezenta cauză.

Dispune începerea judecării cauzei privind pe inculpații, persoana juridică ##### SA, ##### și #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.322 C.pen. – în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen. și fals în declarații, prev. de art.326 C.pen. - în formă continuată, două acte materiale, cu aplic. art.35 alin.1 C.pen., ambele aflate în concurs - art.38 C.pen., termenul urmând a fi stabilit după rămânerea definitivă a prezentei încheieri.

Conform art. 346 C.proc.pen., prezenta încheiere se comunică inculpaților, persoana juridică ##### SA, ##### și #####, persoanelor vătămate și Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța.

Cu drept la contestație în 3 zile de la comunicare.

Pronunțată în Camera de consiliu, azi, 04.09.2024.

Judecător de cameră preliminară, Grefier,
#####

Fudule #####

Red. #####.-04.09.2024/2ex.

Tehnored. #####